

A Bíróság (negyedik tanács) 2013. március 21-i ítélete (a Cour constitutionnelle (Belgium) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA kontra État belge

(C-375/11. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Távközlési szolgáltatások — 2002/20/EK irányelv — A 3. és a 12-14. cikk — Rádiófrekvencia-használati jogok — Rádiófrekvencia-használati jogok díjai — A rádiófrekvencia-használati jogok odaítéléséért és meghosszabbításáért fizetendő egyszeri díjak — Számítási módszer — A fennálló jogok módosítása)

(2013/C 156/09)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour constitutionnelle

Az alapeljárás felei

Felperesek: Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA

Alperes: État belge

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Cour constitutionnelle (Belgium) — Az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Engedélyezési irányelv) 3., 12., 13. cikkének és 14. cikke (1) és (2) bekezdésének értelmezése (HL L 108., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 337. o.) — Olyan nemzeti szabályozás, amely a nemzeti területen a mobiltelefon hálózat létesítésének és működtetésének tizenöt éves időszakra való engedélyezése keretében a mobiltelefon frekvenciák egyedi felhasználási jogaival rendelkező szolgáltatók számára egyszeri díj megfizetését írja elő — Szolgáltatók egyedi jogainak meghosszabbítása — Új jogok megszerzésére pályázó szolgáltatók részére olyan, az éves díjon felüli, egyszeri díj megfizetésének előírása, amelynek összegét árverés útján határozzák meg — Megengedhetőség.

Rendelkező rész

1. Az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (engedélyezési irányelv) 12. és 13. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes, ha valamely tagállam a rádiófrekvencia-használati jogokkal rendelkező mobiltelefon-szolgáltatókra számára olyan egyszeri díjat vet ki, amelyet mind a rádiófrekvencia-használati jogok újonnan történő megszerzése, mind az utóbbi jogok meghosszabbítása esetén meg kell fizetni, és amely nemcsak a frekvenciák rendelkezésre bocsátásért járó éves díjat egészíti ki — amely az éves díjnak az erőforrások optimális használatának ösztönzése a célja — hanem az engedélyezés ügyintézési költségeit fedező díjat is, feltéve hogy ezen díjak célja valóban az e frekvenciák által képviselt erőforrások optimális használatának biztosítása, azok tárgyilagossá mércé szerint indokoltak, átláthatóak, megkülönböztetéstől mentesek és a céljukkal arányosak, továbbá megállapításuk az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírköz-

lési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (keretirányelv) 8. cikkében szereplő célkitűzések figyelembevétele mellett történik, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

Ugyanezen előfeltevésekből kiindulva a rádiófrekvencia-használati jogokra vonatkozó egyszeri díj összegének akár a frekvenciák és a frekvenciák használatával érintett hónapok száma alapján kiszámított, korábbi, egyszeri koncessziós díj összegére, akár az árverésből eredő összegre hivatkozással történő meghatározása megfelelő módszer lehet a rádiófrekvenciák értékének meghatározására.

2. A 2002/20 irányelv 14. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha valamely tagállam az alapügyben szóban forgóhoz hasonló díjat vet ki egy mobiltelefon-szolgáltatóra, feltéve hogy ezt a módosítást objektíve indokolt esetekben és arányos módon végzik el, valamint azt előzetesen valamennyi érintett féllel közölték annak érdekében, hogy lehetővé tegyék számukra az álláspontjuk kifejtését, amit az alapügy körülményeinek fényében a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálni.

3. A 2002/20 irányelv 14. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes, ha valamely tagállam a mobiltelefon-szolgáltatóra az alapügyben szóban forgóhoz hasonló díjat vet ki.

⁽¹⁾ HL C 282., 2011.9.24.

A Bíróság (harmadik tanács) 2013. április 11-i ítélete (a Nejvyšší správní soud (Cseh Köztársaság) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Blanka Soukupová kontra Ministerstvo zemědělství

(C-401/11. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Mezőgazdaság — EMOGA — 1257/1999/EK rendelet — Vidékfejlesztési támogatás — A korengedményes nyugdíjazás támogatása — A mezőgazdasági üzemet átruházó, legalább 55 éves, de a rendes nyugdíjkorhatárt még el nem érő személy — A „rendes nyugdíjkorhatár” fogalma — A nyugdíjkorhatárt nemtől, illetve nők esetében a felnevelt gyermekek számától eltérően meghatározó nemzeti szabályozás — Az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának általános elve)

(2013/C 156/10)

Az eljárás nyelve: cseh

A kérdést előterjesztő bíróság

Nejvyšší správní soud

Az alapeljárás felei

Felperes: Blanka Soukupová

Alperes: Ministerstvo zemědělství